

Popsaná lavice - Poupata

- G
1. Snad postý si tiše předčítám,
Emi
v lavici psaný vzkazy, který znám,
Ami D
kolik slov, co vryto je tam
Hmi Emi Emi/D
tuší už skoro vybledlou,
C G
když si čtu, divnej pocit mám,
Ami D
přemýšlím, jak ta léta jdou.
- G C G C
R: Těch knížek čtených pod lavicí,
G C G C
těch kaněk v sešitě a kolem,
G H7 Emi C
a místo vzorců v početnici
Ami D
napsáno 'Školo, sbohem!'
2. Dny běží, v lavici usedám,
na desce tužkou další dopis mám,
kolik papíru by potřeboval ten,
který sem prózu tajně psal
a hledal slova, která zpestří den,
den, kdy jsem u tabule stál.
- R: Těch knížek ...
- R: Těch knížek ...
3. Však jednou, až roky odletí,
v lavici zbydou jen slzy dojetí,
život rozdělí běh klidných školních let,
vzpomínky v hlavě zůstanou,
vzpomínám, jak byl krásnej svět
Ami D G Gmaj7
v lavici tužkou popsanou ...